

Evangeliet och glädjen

En gudstjänstserie från Filippobrevet

Pingst Västerås hösten 2015

www.vasteras.pingst.se

kontakt@vasteras.pingst.se

av Daniel Alm

Mål

Den längtan och bön vi har med att läsa och studera Filippobrevet under hösten är att församlingens gemenskap och kultur alltmer ska bli präglad av evangeliet om Jesus Kristus. Genom att ta emot evangeliet tar vi emot en evig gemenskap med Gud själv, det är en enorm glädjekälla! Vår bön är att du ska uppleva livsglädje och leva med tron som främsta syfte och mening. Vi uppmuntrar dig till daglig bön och relation med Gud genom bibeltexterna. Vi tror på relationer med mycket förlåtelse och förståelse. Du kan utvecklas i dina styrkor och också försöka vaka över dina begränsningar. Vi som tror kan stå upp till försvar för den kristna tron men ändå vara barmhärtiga mot människor som inte tror. Evangeliets glädje ska vara en uppmuntran för andra!

BREVET OM GLÄDJEN - FILIPPERBREVET

Introduktion

”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er.” Fil. 4:4

Om det någonsin har funnits en tydlig och en för alla gemensam uppmaning till glädje så finns den i Filippierbrevet. Inga bojor i världen kunde låsa fast den glädje aposteln ville sprida trots hans egen situation. Mottagarna av brevet hade inte heller en enkel situation, det fanns motståndare utanför gemenskapen och rivalitet i gemenskapen, en gemenskap som också plågades av felaktig lära. Men glädje är något man upptäcker tillsammans och i Gud enligt Paulus och det har med evangeliet att göra. Ibland tänker vi att vi ska fira något först när vi sett resultat men det är inte alltid resultat som ger glädje. Det kan vara glädjen som ger goda resultat. Evangeliet är de glada nyheterna om vad Gud har gjort klart för oss genom sin son Jesus Kristus. Frälsningen är vår stora glädjekälla.

Filippierbrevet handlar om glädje, glädje i Gud. Att vara glad tillhör ett av grundläggna i den kristna tron. Denna glädje bör enligt Paulus delas med andra och delas vidare.

Bakgrund och innehåll

Filippi var centralort och militärstad i dåtidens Makedonien (nuvarande Grekland). Som svar på det så kallade ”makedoniska ropet” (Paulus såg en makedonisk man i en syn) i Apg. 16:9-10, begav sig Paulus och hans medarbetare till Filippi c:a 52 e.Kr. En av de första som kom till tro i Filippi var Lydia (Apg. 16:11-15), Herren öppnade hennes hjärta för evangelium. Filippierbrevet skrevs troligen omkring år 62 e.Kr., alltså tio år efter Paulus’ besök i staden då den grundats. Vid brevtillfället satt Paulus fängslad, förmodligen i Rom. Församlingen i Filippi var den första Paulus grundade och den besöktes också under hans andra missionsresa. Församlingen i Filippi och den i Rom var de första kyrkorna på europeisk mark. De flesta i Filippiförsamlingen var troligen greker men det fanns även en del romare då Filippi var romersk koloni. Dock lär det inte ha funnits så mycket judar i staden som låg nära Egeiska havet (16 km) och 113 kilometer nordost om Tessaloniki. Det fanns heller ingen synagoga i Filippi (Apg. 16:13) eftersom kvinnor möttes vid en böneplats utanför staden. Paulus hade ett mycket gott förhållande till församlingen i Filippi. Lukas var nära medarbetare till Paulus (Filemon v. 24, 2 Tim. 4:11) och tros ha varit föreståndare för församlingen ett tag.

Två ämnen dominerar innehållet i Filippierbrevet. Det första är evangeliet, som nämns nio gånger. Förkunnandet av evangeliet lyfts fram som mycket viktigt. Exempel: 1:7, 1:12, 1:16, 1:27. Det andra ämnet är glädje. När man tänker på att Paulus sitter i fängelse med en förmodad dödsdom framför sig, ser man hur väldigt positiv Paulus var i sin tro på Jesus. Exempel: 1:14, 1:18. I Filippierbrevet tar vi del av apostelns glädje i tjänst, fångenskap och förbön. Han visar oss hur Jesus var och tänkte, han uppmuntrar oss att vara eniga och glada i Herren Jesus Kristus.

TEXTERNA

1:1-11 Hälsning från en Guds tjänare och glädjen i förbönen för filipperna

Paulus låter Timoteus vara medavsändare till brevet som riktas först till församlingen och sedan till dess ledare. Ledarna är till för församlingen och inte tvärtom. Ordet nåd (grek. karis) finns 156 gånger i NT, varav 110 ggr i Paulus' brev. Frid är ett resultat av Guds nåd i frälsningen. Paulus hälsar församlingen med nåd och frid. Det är viktigt för honom att börja med det viktigaste, Guds frälsning till oss genom Jesus Kristus.

Paulus börjar sedan skriva med tacksamhet till Gud. Det är en god ordning att låta vår tacksamhet komma fram och komma först. Siktet är rätt inställt, Gud äras och inte människor. Detta brev kallas glädjens brev och Paulus visar i dessa verser sin glädje och tacksamhet mot församlingen i Filippi. Det är bra också idag att vara tacksam för sin församling, att gång efter gång tacka Gud för att den finns i bön, förbön och tacksägelse. Paulus ber för församlingen med övertygelse (v. 6) , för han vet att Gud alltid slutför det han påbörjat. Han ber (v. 9) att deras kärlek till varandra ständigt skulle växa och att de skulle bli rika på insikt och omdöme. Målet för denna bön var att de skulle vara rena den dag Jesus kommer (v. 10).

Enligt Paulus har kärleken det resultatet att insikten och omdömet växer.

Vad är insikt? Ordet som används är epignosis (grek.) vilket betyder igenkännande, exakt eller full kunskap.

Vad är klart omdöme? Ett sant påstående om ett sakförhållande. Ordet som används är aistheeis (grek.) vilket betyder andlig känsla och urskiljning. Detta tror jag kan vara en bön för troende idag men vi får aldrig glömma att äkta insikt och omdöme alltid tjänar kärlekens ärende.

Dina noteringar från predikan:

.....
.....

För samtal och reflektion:

1/ Hur betydelsefullt är det att hälsa på varandra och på vilket sätt vi inleder samtal och dialog?

2/ Varför är det viktigt att börja vår bön med tacksamhet?

3/ Kärlek ger resultat; insikt och omdöme. Hur kan vi älska icke-troende idag i vår tids kultur?

4/ Dela glädjemen och tacka Gud tillsammans!

1:12-26 Glädje i fångenskap för Kristus och i fortsatt tjänst

Denna del av brevet visar att en medarbetare till Kristus i längden alltid segrar. Fast fångslad, upplevde Paulus att Ordet förkunnades ännu mer frimodigt (v. 14). Många fick veta att Paulus satt i fängelse för Kristi skull (v. 13), även de i pretoriet, dvs. den kasern nära palatset där de kejserliga livvakterna i Rom var förlagda. Paulus budskap nådde långt även från en fängelsecell. Guds Ord kan inte bindas och bär inga bojor! Nu var det så att en del predikade evangelium med skumma syften (v. 15-17), ja de t.o.m. sökte strid men Paulus såg att Jesus blev förkunnad på ett eller annat sätt (v. 18) och för det ville han vara glad. Glädje var det och tydligen gjorde glädjen aposteln prestigefri! Paulus kan se med glädje för trots allt var det evangeliet dessa förmedlade och inte villolära. Samtidigt imponeras man över att Paulus kan glädja sig över förkunnare och förkunnelse trots att det riskerar förvärpa hans situation (v. 17). Under tryck är det en utmaning att komma ihåg att det som är tänkt för ont kan Gud vända till något gott.

Paulus längtade efter att få vara hos Jesus men för församlingarnas skull ville han vara kvar, han hade ett uppdrag att utföra. I v. 19 skriver han att han även fortsättningsvis skulle kunna glädja sig. Att vara i tjänst kan vara ansträngande men inget ger mer tillfredsställelse än att få tjäna i de gåvor Gud lagt ner i oss. V. 21 visar oss att Paulus levde som han lärde. Han var verkligen överlåten till Kristus. Ordet som används för vinst är kerdos (grek.), vilket användes som begrepp för ränta på insatt kapital. En stor vinstavkastning på Paulus livskapital skulle för honom vara att möta Jesus. Men han ville vara kvar så länge uppdraget fanns kvar. Tänk att vissa människor inte orkar leva och inte vågar dö, Paulus var motsatsen. Både livet och döden kan förskräcka människan. Men tydligen hade Paulus kommit mycket längre. Kanske man kan säga att Paulus älskade det verkliga livet mer än dess mening. Livet i Kristus.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Hur kan vi fortsätta att leva med glädje när dåliga saker händer?
- 2/ Hur viktigt är prestigelöshet i församlingen? I relation till de som inte tror eller tycker som vi?
- 3/ Har vi kommit så långt som Paulus när det gäller synen på vårt eget liv i relation till döden och det eviga?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

1:27-30 Visa enhet som kristna

Det fanns bara ett sätt på vilket församlingen skulle leva, nämligen i enhet. Det är absolut nödvändigt med enighet i församlingen. "...att ni står fast i en och samme ande och i ett och samma sinne kämpar för tron på evangelium" (1:27b) Det är en kamp för tron också idag. Det kräver också av oss en insats: "Var ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band" (Ef. 4:3) V. 29-30 Motstånd och motståndare finns men en bedjande enad församling är en stark församling! Paulus ansåg att vi fått nåd inte bara till tro utan också till lidande för Kristi skull. Men låt oss komma ihåg att fångslad eller fri, fattig eller rik så var Paulus inställd på glädjefull seger utifrån gemenskapen med Jesus. Lidande för Kristi skull är något helt annat än lidande i allmänhet. Det kostar mänsklig kraft att uppleva himmelsk glädje. Det är ett pris värt att betala om än dyrt, för den som inser att verklig glädje är något mycket nära förknippat med relationen till Jesus.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Hur viktigt är det med enhet? Vad får enheten kosta?
- 2/ Varför är oenighet ovärdigt evangeliet?
- 3/ Påverkar enheten eller bristen på enhet vår gudsrelation?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

2:1-18 **Se på er själva som Kristus såg på sig och tjäna tillsammans med Gud**

Verserna 1-5 innehåller bl.a. sju uppmaningar till församlingen. Dessa är:

- 1/ Vara enade.
- 2/ Leva i och vara uppfyllda av samma kärlek.
- 3/ Vara eniga i tanke och sinnelag=likasinnade.
- 4/ Vara fria från självhävdelse och fåfänga.
- 5/ Att sätta andra högre än sig själv i ödmjukhet.
- 6/ Att se andras bästa och inte bara sitt eget.
- 7/ Låta Kristi sinnelag råda hos oss.

2:6-8 Vårt stora föredöme, karaktären hos Jesus. Han hade stor villighet att offra sig för andra, var ödmjuk och lydig för Guds vilja.

2:9-11 Upphöjelsen av Jesus.

Jesus avstod himmelens härlighet och gick nedåt på "stegen". Gud upphöjde honom över allt annat. En andlig sanning: Vi ska inte ta oss något Gud inte gett oss. Gud upphöjer Jesus och visar också sina tjänare uppskattning dock utan att dela sin ära. Men som hetta tillhör eld tillhör all ära endast Gud. Jesu' namn: Namnet över alla namn. Namnet på honom som har all makt. Alla ska bekänna att Jesus är Herre. Det innebär att även icke-troende en dag erkänner hans herradöme. Jesus får namnet Herre, det högsta gudsnamnet hebr. JHWH. grek. Kyrios. Detta visar oss att vägen till Gud går genom Jesus som själv är Gud. Texten i vers 5-11 kallas Kristushymnen. Den beskriver både Kristi förnedring och upphöjelse. Ordet därför i v. 9 skiljer hymnen i dessa två delar. Sann ödmjukhet, verklig kärlek och stor uppoffring kännetecknar Kristus. Den antites som finns i att Kristus var till i gudsgestalt men antog tjänaregestalt visar frälsningshistoriens stora under. Jesus är sann Gud och sann människa.

2:12-18 Agera tillsammans med Gud!

Detta avsnitt behandlar det faktum att helgelsen (Guds agerande för att göra oss mer lika honom) är något som ska pågå i den troendes liv. Resultatet av att Gud verkar i oss blir en renhet från Gud. Vers 15: Fläckfria, amomeetos (grek.) berättar vad den kristne är i Guds ögon. Ordet användes särskilt om offren som var så rena att de kunde läggas på Guds offeraltare. Rena, akereios (grek.) Talar om vad den troende äger genom reningen i Kristus. Oskyldiga, amemptos (grek.) Den kristnes liv inför världen ska vara så rent att ingen angreppspunkt finns och att andra kan följa oss och komma rätt.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Har vi enkelt eller svårt att ta till oss uppmaningarna vi får i verserna 15?
- 2/ Har vi insett perspektiven och omfattningen av vem Jesus är, att han verkligen är överordnad alla makter och att det en dag ska bli uppenbart för alla?
- 3/ Hur viktigt är det med en pågående helgelse och isåfall för vem?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

2:19-30 Timoteus visar ansvar och Epafroditus vågar livet

v. 20 Timoteus får en oerhört fin rekommendation av Paulus, han skulle lämna information från Paulus till församlingen och vice versa. Han blev betrodd att utföra ett viktigt uppdrag.

2:25-30 Epafroditus var från Filippi och hade varit villig att riskera livet för att besöka Paulus och ge honom en gåva från församlingen. Han hade blivit sjuk under resan och nu skickade Paulus tillbaka honom för att tacka församlingen och för att de skulle få återförenas.

Det är något stort och fint att vara en medarbetare till någon annan och ytterst såklart till Kristus.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Det sägs att vägen till framgång är goda medarbetare. Vad kännetecknar en god medarbetare?
- 2/ Är vi verksamhetströtta som kristna eller är vi alldeles för lite engagerade?
- 3/ För vad är vi beredda att ta stryk, göra uppoffringar och bli missförstådda?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

3:1-11 **Filipperna ska fästas vid Kristus**

v. 3 De verkligt omskurna är de troende som litar helt och fullt på Kristus, inte på något yttre. Traditioner och ritual är meningslöst att lita på. De kan möjligen tjäna som en påminnelse om verkligheten hos Gud. Judaisterna var de som ansåg att man kom in i Kristi rike bara på judiskt vis med omskärelse även för hedningar, icke-judar. Men det enda som räknas är rättfärdiggörelsen genom tron på Jesus Kristus.

v. 7 Allt som vill ta Kristi plats i våra liv måste räknas som ren förlust.

v. 9 Paulus ville att filipperna skulle leva i Kristus helt och fullt. Vår rättfärdighet, vår förankring hos Gud, är en gåva från Gud till den troende.

v. 10-11 Paulus är inte bara intresserad av kunskap om Jesus, utan av kontakten och relationen med honom. Paulus vill lära känna Kristus och uppståndelsekraften, dela Jesu' lidanden och bli lik Jesus för att en dag nå det eviga livet.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

1/ Kristendom utan Kristus fungerar inte enligt Paulus och kristendom med Kristus behöver bara honom. Men hur blir då Jesus i centrum av våra liv så där vardagligt?

2/ Har icke-troende generellt sett en "Jesusbild" av kristen tro? Eller vilken bild har de och vilken bild vill vi ge?

3/ Relationen till Jesus är den dyrbaraste för Paulus, finns det något steg vi kan ta för att värdera vår gudsrelation högre?

4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

3:12-21 **Filipperna ska stå fasta i Herren**

v. 12-16 Paulus vittnar om sitt liv och sin inställning. Paulus är målinriktad, han kan glömma det som ska glömmas för att inte fastna. Inget får distrahera oss i vårt lopp. Låt oss fortsätta i tjänst för att vinna priset, segerlönen som Gud kallat oss till. Gud har kallat oss till att inte förlora, vi kan leva våra liv i aktivitet och stabilitet trots svåra omständigheter. Vi kan genom Guds nåd leva mer aktivt än reaktivt, mera äga än ägas av våra omständigheter. Gud vill upprätta och hela människor som är sargade av livet.

v. 17-21 Paulus uttrycker sin förtvivlan över det andliga och moraliska förfallet och han gör det med tårar. Men han själv reser sig som ett föredöme och uppmanar filipperna att stå fasta i Herren. Vi är på väg till himmelen då ska vi också leva så här på jorden. När Jesus kommer förvandlas även vår kropp, allt läggs under Jesus. Därför ska vi stå fasta och vara uthålliga, snart är vi framme.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Vilken inställning har vi till det förflutna i vårt eget och andras liv? Kan vi släppa det som varit och hur gör man det?
- 2/ Hur framtidsintresserade är vi eller lever vi mera kortsiktigt?
- 3/ Hur blir man mer uthållig i relationer och uppdrag?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

4:1-9 **Filipperna tar fasta på glad enhet**

I v. 2-3 möter vi två kvinnor som båda hade kämpat för evangeliet ihop med Paulus men de hade relationsproblem. Paulus uppmanar dem att vara eniga för Jesu' skull. Ofta hittar vi konfliktlösningen utanför oss själva och vår egen uppfattning, den finns i enheten hos Jesus. Enhet är ett återkommande tema i Filipperbrevet. När nu Paulus klarat av detta med enhet, tar han upp frågan om glädje v. 4. Glädje är en direkt följd av enhet, glädjen i Gud har ett bestående värde som leder till fördragsamhet och uthållig glädje. Glädjen är inget att dölja, låt den synas och märkas.

Det finns samband i livet, saker som påverkar och ger frukt. Vers 6 talar om tillit och förtröstan (orsak) och resultatet av denna vers finner vi i v. 7; Guds frid (verkan) som ger vårt hjärta och våra tankar skydd i Jesus Kristus. V. 8-9 Den troende uppmanas här att ta fasta på allt dygdigt (karaktärsdrag värda att sträva efter), allt som är gott och berömvärt. Det är viktigt att i varje valsituation be Gud om rätt väg.

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ När är en relation en bra relation?
- 2/ Varför skulle filipperna släppa fram glädjen och visa vänlighet?
- 3/ Vilken orsak och verkan har vår förtröstan eller brist på förtröstan på våra relationer?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

4:10-23 Filipperna ger pålitliga gåvor och hälsning till de troende

I dessa versar tackar Paulus för filippernas omtanke i den gåva han fått. I v. 16 ser vi att Paulus fått gåvor flera gånger från församlingen, det är en välsignelse att leva i ett flöde av givande. Paulus skriver i v. 19 om att deras behov skulle fyllas av Gud. En givare får, men ger inte för att få, så är den bibliska principen. Församlingen i Filippi hade stöttat Paulus i flera omgångar, nu i fängelse men även då han var i Thessalonike och runt i Makedonien.

Paulus skriver i v. 12-13 att han kan leva i både fattigdom och i överflöd. Men i allt detta, med varierande levnadsstandard, kunde Paulus klara allt genom Kristus hans källa av kraft. I v. 10 ser vi att filipperna inte hade haft möjlighet att under en period visa sin omtanke men nu hade dörrarna öppnats igen. Paulus ser det positiva i att de kunnat stödja honom på nytt inte det negativa i att de hade haft ett uppehåll i sitt givande. Paulus hade lärt sig (v. 11) att leva av det han hade, inte av det han inte hade. Därför redde han ut upp- och nergångar i sin materiella standard. V. 14 Paulus tackar dock församlingen för deras hjälp i ett svårt läge, det är bra att hjälpa Herrens folk och tjänare inte minst i tider av stora behov. Filippernas gåva togs emot också av Gud som något välbehagligt.

Paulus hälsar alla heliga inte bara de ledande i kyrkan. Paulus älskade Guds folk, församlingen och hälsade ifrån de som var med honom. Församlingen på den plats Paulus var (möjligen Rom) hälsade till församlingen i Filippi, särskilt de som arbetade för kejsaren vid hovet. Brevet avslutas med en benediktion, en välsignelsebön. Paulus ber och välsignar församlingen. "Nåd från Herren Jesus Kristus åt er ande".

Dina noteringar från predikan:

.....

.....

.....

.....

För samtal och reflektion:

- 1/ Hur viktigt är det med givande?
- 2/ Ska man ge till församlingen som helhet eller till projekt man själv tycker om?
- 3/ Älskar vi gemenskapen i församlingen eller älskar vi vår egen bild av hur det borde vara mest?
- 4/ Dela glädjeämnen och tacka Gud tillsammans!

PLANERING

Varmt välkommen att följa våra gudstjänster under hösten! Du hittar all info om gudstjänsttider och kan lyssna på predikningar i efterhand via vår hemsida www.vasteras.pingst.se. Välkommen till Pingst Västerås med gudstjänster i Västerås, Skultuna, Surahammar och Norberg.

Bibeltext	Innehåll	Datum
1:1-11	Hälsning från en Guds tjänare och glädjen i förbönen för filipperna	150927
1:12-26	Glädje i fångenskap för Kristus och i fortsatt tjänst	151004
1:27-30	Visa enhet som kristna	151011
2:1-18	Se på er själva som Kristus såg på sig och tjäna tillsammans med Gud	151018
2:19-30	Timoteus visar ansvar och Epafroditus vågar livet	151025
3:1-11	Filipperna ska fästas vid Kristus	151101
3:12-21	Filipperna ska stå fasta i Herren	151108
4:1-9	Filipperna tar fasta på glad enhet	151115
4:10-23	Filipperna ger pålitliga gåvor och hälsning till de troende	151122

”Så ska min Gud efter sin rikedom på ett härligt sätt i Kristus Jesus ge er allt ni behöver. Vår Gud och Far tillhör äran i evigheters evighet. Amen.”

Filipperbrevet 4:19